

אנשים

הבזו הגדול

נשיא ציאה, פרנסוא טומבאלביי, שבילה את השבת במלון קיסריה, נתן רמז מסויים לאוריינטאציה הפוליטית שלו, שעה שהודיע למלוויו כי הוא הפך ל"רכב על סוס". הוצעו לו מספר סוסים לבחירה, אותם הוא בודק בקפדנות, בחר לבסוף את הסוס הנקרא נאצר. המלחים הישראליים לא הסתירו את שביעות רצון גם מבחירתו של האורח רם המעלה. ● אורח רם מעלה אחר, היה באותה שבת ראש עיריית תל-אביב **מרדכי נמיר**. הוא הוזמן לחזות במישחק הכדורגל בין הפועל מחנה-יהודה והפועל תל-אביב, כי איצטדיון בלומפילד ביפו. לא שהוא אוהב כדורגל, חס ושלום, אלא שיועציו, ביניי הם עסקן המערך **אברהם עזפר**, אמרו לו שכדאי, שיש הרבה קהל, שיש עוד מעט בחירות ושיש רמקול שהותקן בו מיוחד לכבודו. כשהופיע ראש העיר, התברר שרו 12,000 הצופים ברמקול כי אכן הוא בא. צעקת בזו אדירה הדהדה באיצטדיון. נמיר הסמיק קצת, אבל לא האמין למשמע אוזניו. מלחיו לחשו לו שלא נורא, שהקהל בהדאי לא התכחן לבזו לו ברצינות. נמיר השתכנע, ניגש לבעוט את בעיטת הפתיחה, ושוב רעד האיצטדיון: בזו אדיר הידדה מקצה לקצה. ריכילאי העירייה נשבו עו השבוע, כי שמעו את נמיר אומר לי אחד מעוזריו למחרת היום: "בעצם אני בכלל לא אוהב כדורגל. לא אלך לתחרויות יותר." ● ריכילאים אחרים, המסתובבים בטרקלינה של ספרות, מספרים את הסיפור הבא: כשיגיש הסופר-המחורגם **אהרון אמיר**, עורך הרבעון הספרותי קשת, עם הסופר **ש"י עגנון**, החמיא לו אמיר. סיפר לו כי בעולם קיימת גירסה כי עגנון ותומאס מאן הם גדולי הספרות של ה"מאה. עגנון תקע מבט זועם באמיר ו"שאל: "מאן? מאן? מה פתאום מאן?" ● שר התחבורה **משה כרמלי**, שלא הור"ה לסעוד במלון הילטון ללא חליפה ועניבה, נעלב. רב המלצרים, זה שגרם לתקרית המיניסטריאלית, לא התרגש ב"יותר, לאחר שהוסבר לו במי המדובר. "מה יש?" אמר, "כשאני בא לקיבוץ אני חובש כובע סביל, וכשקיבוצניק בא לי הילטון, הוא צריך להתלבש בהתאם. כל מקום והבגדים שלו." ● נעלב אחר היה השבוע מפיץ הסרט פיצוץ בחצות, **מאיר בליק**, שהגיע לישראל לצורך עריכתו ה"סופית של הסרט, שהצגת הבכורה שלו תערך בינואר בפאריס. הוא ישב בחברת במאי הסרט בבאר במלון דן, כשלתפע הוקפו השניים על-ידי חבורה של צלמים. המצלמות כונו בעיקר כלפי מגן, שנשאל גם לכמה זמן הוא בא, מה עם הרומאן שלו עם **פסקאל פטי** ומהו סרטו הבא. מגן ענה לכל שאלה בהנאה מופגנת, עד שלפתע הגיש לו אחד הצלמים תמונה של השחקן הצרפתי **ריימונד פאלגריין**, ו"ביקש: "תחחום בבקשה, מסייה פאלגריין". סוד הטעות נעזר בדמיון בין מגן לבין ה"שחקן הצרפתי.

השירה האילמת

אחד מן הישראלים הרבים בחו"ל, ש"התרגו על חוסר יכולתם להצביע ב"בחירות לכנסת הששית, הוא מנהל מועדון לילה בברלין, **מרדכי ("מייק") קליגר**. הוא בחר לו דרך מקורית כדי להביע את מחאתו, הצטלב בכתובת-לילה שעליה הד"ביק כותרות שנגזרו מגליונות העולם הזה. הכותרות מצטרפות לסיסמה: רצח העולם הזה — חופש העתונות ז"ל — לכנסת או לבית-הסוהר — אין מקום לפשרות — הגרמנים באים. ● אופטימיות בלתי רגי"לה גילה השבוע האמרנן אברהם ("ש"ש"ל") דשא, כאשר חתם עם התאחדות בעלי בתי-הקולנוע על הסכם-שותפות להפקת הסרט משה וינטלסטר. עם סיום העיסקה, שנחתמה בין פשנל לבין שלושה נציגי ההתאחדות, שלף פשנל פינקס ציקים, נתן לכל אחד מהם צ'ק בן מיליון, כ"מפרעה ראשונה" על חשבון ההכנסות מהסרט. ● סירדה מיוחדת נגרמה לעובדי המשרד של אחד מבתי-החולים בחיפה, שם אושפזה זמרת הלהיטים הצעירה **גילה אדרן**, שנפגעה בתאונת "פגע וברח" על-ידי טנ"דר, שעה שרכבה עם אחיה על קטנוע בכביש חיפה-עכו. אנשי המשרד נאלצו לעבוד שעות נוספות במיון מכתבי המע"ריצים שהגיעו לגילה, ושאיחלו לה החלמה מהירה. ● זמרת אחרת, **יפה ירקוני**, נסעה לארגנטינה, להופיע שם בטלביזיה.

אק אתה פנ'י הצרב
אתה מלמן

אתה מוזמן לביסטרו התל-אביבי

פורטו-ריקו

אנו מציעים לך בילוי באווירה נעימה (לצלילי מוסיקה חרישית).
פתוח מ-8 בבוקר עד 01.30 אחר חצות.
בימי ראשון פתוח עד שעה 8 בערב.
לרשותך המבחר הגדול ביותר של משקאות מתוצרת חוץ, גבינות, בשר, ומאכלים.
לאחר ביקור אחד תהייה אורח קבוע בפורטו-ריקו.

פורטו-ריקו

דיזנגוף 151
תל-אביב כמובן

הודעה חשובה לאוהדי הספורט

הד הספורט

שבועון ספורט בלתי תלוי
יופיע במוצאי החג וימכר
בדיזנגוף והתחנה המרכזית

בגליון חומר רבגוני בנושאי ספורט.
וסקירת סיכויי קבוצות הליגה מאת
נחום סטלמך

מכירת סוף העונה

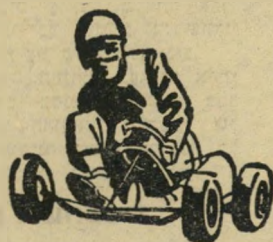
משקפי מגע CONTACT LENSES

המכון לקידום הראיה ע"ש
י. ל. גרוזובסקי
כתובת חדשה: רח' אלנבי 111 ת"א,
בנין קולנוע "תמר"

הנך רשאי לנהוג
במכוניות מרוץ
ללא רישיון

בשטח התערוכה
הפתוח כל יום בשעות
9-13 ו-5 עד הוציא

קארטינג-
הספורט שכבש את לי
אירופה.



מייק קליגר בברלין
א"ל להצביע מרחוק

לפני כמה ימים, כשהגיע מועד השידור, התברר ליפה כי שכחה את תחי השירים בארץ. מה עשתה? שמה תקליט משיריה, ניצבה מול המצלמות ועשתה את עצה כשרה. צופי הטלביזיה לא ידעו כי מעל המסך נגלתה להם הפעם פנטומימאית ולא זמרת. הביקורות על השירה האילמת היו טובות. ● משתתפי פיקניק רשימת העולם הזה — כוח חדש (ראה מיסגרת) נהנו מן התוכנית האמנותית בצל עצי הכרמל, לא ידעו כי הפסידו את הופעתה של **ריקה זראי**. ריקה שהביעה את נכונותה להשתתף בתוכנית הפיקניק, חלתה בערב ראש השנה בדלקת גרון, שמנעה ממנה את האפשרות להופיע. אך זה היה עוד אסון קטן. אסון גדול יותר אירע בירושלים, במלון גני יהודה, שם נקבץ קהל של אלף איש, שחיכה בדריכות לזמרת. כשנודע ל"קהל כי ריקה חלתה, החל להשתולל. בעל המלון, **חיים שיף**, הוציק את ריקה מן המרפאה שם שהתה, ביקש ממנה שלפחות תראה את פרצופה במקום. "הם בכלל לא מאמינים שאת בארץ", אמר שיף. "הם חוש"בים שהכל בלוף והם מסוגלים להרוס את המקום." ריקה באה, ניסתה לשיר, אך הדלקת גברה עליה. הקהל צעק רוצים את ריקה, ושבר בינתיים שולחנות וכיסאות. שיף בכה קצת, זראי בכתה קצת וכל ה"קהל היה עצוב. ● איש אחר שהיה עצוב השבוע: **אברהם שקדי**, בעל בית הקפה הירושלמי ניצן. הסיבה: ניצן נבל, נסגר השבוע, הפך לחנות נעליים, אחרי שבמשך תריסר שנים שירת בנאמנות את הבוהימה הירושלמית. סיבת הסגירה של ניצן לא היתה מסחרית גרידא. היא היתה חברתית. אחרי שבשנים האחרונות התברגנה הבוהימה של עיר הקודש, נדדו אנשיה לתל-אביב, פינו את מקומם בניצן לבעל אורחים הגונים. זה סיפק פרנסה לבעל המקום, אך יחד עם זאת שיצמם אותו. הוא הוציא את המסקנה, מכר את המקום.

במסגרת 25 הדקות המוקצבות לדבר "רשימת העולם הזה — כוח חדש" ב"קול ישראל" לפי החוק, ידבר

אורי אבנרי
ביום הרביעי הבא, 13.10.65,
בשעה 9.20 בערב, על הנושא:
אם נמאס גם לך...